

[Ebba Strange.]

løb – men der sker i hvert fald det, at det nære økonomiske mellemværende mellem lærlingene og mesteren ophæves, og dermed at flere mindre mestre får blod på tanden med hensyn til at tage en EFG-lærling, uden at det belaster de offentlige udgifter. Det synes vi er i orden.

Men ud over spørgsmålet om lønnen i basisåret, som jeg nu altså gentager, vil jeg godt spørge om noget andet, og det er noget, vi især er blevet gjort opmærksom på fra de grafiske lærlinge. Det er, at i nogle tilfælde – og det gælder altså specielt de grafiske fag, jeg ved ikke, om det også gælder andre – starter man med et skoleophold på 2. del, og der bliver altså nogle problemer med at få betalt den del af 2. dels uddannelsen, som er skoleophold, der ligger i begyndelsen, hvor man altså ikke har startet sin praktikuddannelse. Jeg lægger mærke til, at beløbet skal udbetales til elever under 2. del af erhvervsfaglige grunduddannelser og til lærlinge og elevernes og lærlingenes skoleophold. Spørgsmålet er altså: hvad dækker det? Dækker det også den del af skoleopholdet i 2. del, som ligger forud for, at man har fået en fast praktikaftale, og i hvert fald forud for, at man er kommet ud i praktik?

Freddy Madsen (DKP):

Kommunisterne kan i princippet tilslutte sig, at arbejdsgiverne via en fond, der administreres af en selvejende institution, betaler EFG-lærlingenes løn under skoleophold. Vi forstår blot ikke helt, at ministeren i bemærkningerne til lovforslagets § 1 skriver, at denne lov vil bidrage til, at der skaffes flere praktikpladser. Lovens vedtagelse, som den lyder nu, indebærer jo nemlig, at skoleopholdene for de traditionelle mesterlærlinge også betales over Arbejdsgivernes Elevrefusion. Dette betyder i praksis, at man vil fastholde den fortsatte udbygning af mesterlæren, som vi har oplevet i de seneste år. Resultatet af dette er naturligt, at der bliver færre og færre praktikpladser.

Det er i øvrigt vores opfattelse, at en sådan refusionsordning ikke bare skal begrænses til at omfatte 2. dels uddannelsen af EFG-lærlingene. Vi har flere gange stillet krav om, og det vil vi gerne gentage, at det også må dreje sig om EFG-løngodtgørelsen på basisåret.

Det er også vores opfattelse, at det må være det erhvervsliv, der tjener pengene på den højt

kvalificerede arbejdskraft, som kommer ud af EFG-uddannelserne, der også må finansiere det.

Så er der et par problemer i lovforslaget, og jeg forstod, det var det, fru Ebba Strange var inde på. I § 9, stk. 1, står, at det er en forudsætning for udbetaling af refusion, at der foreligger en uddannelsesaftale. Er ministeren klar over de problemer, der inden for visse områder kan opstå i forbindelse med lovens ikrafttræden? Det er jo nemlig således, at f. eks. lærlingene inden for de grafiske fag starter deres 2. dels uddannelse med et længere skoleophold, 30 uger for nogle, og noget lignende gælder inden for levnedsmiddelområdet. De lærlinge, der i øjeblikket går på basisåret, har lavet deres uddannelsesaftaler i henhold til den nugældende forsøgslov, og dette betyder i praksis, at samtlige disse lærlinge har lavet deres uddannelsesaftaler således, at de gælder fra f. eks. 1. marts 1978, når det skoleophold slutter, som 2. del starter med. Hvordan og vil ministeren garantere disse lærlinge udbetaling af løn under deres skoleophold?

Endelig har en del af disse lærlinge endnu ikke fået nogen praktikaftale, hvilket jo er meget klart, idet de først skal have praktik om trekvart år. Vi spørger altså, hvordan ministeren vil klare disse problemer. Hvis vi ikke kan få svaret allerede her i aften, håber vi, vi kan få det i udvalget.

Svend Haugaard (RV):

Vi skal ikke afvise, at den her foreslåede ordning kan være en rimelig løsning på praktiklønnen, hvis EFG-loven vedtages. Vi mener, det er værdifuldt, at hovedorganisationerne og vel også de enkelte faggruppers organisationer stort set har tilsluttet sig, det giver jo også en vis, skal vi sige solidarisk forpligtelse for områderne. Men vi må dog forudsætte et par ting: for det første at fagområder, der eventuelt ikke kommer ind under EFG-ordningen – jeg tænker specielt på landbruget – heller ikke medtages i betalingen, og for det andet at der bliver helt ens økonomiske vilkår for EFG-praktikelever og lærlinge efter mesterlære. Endelig er der jo en tredje side, nemlig den administrative. Vi ved, at de selvstændige erhvervsdrivende er meget hårdt belastet med administration, og de skulle meget nødig ekstra belastes. Jeg tror nok, det er rigtigt, at indbetaling via ATP er den enkleste